

Szűz Mária Lovagja

8/2024

39. szám - augusztus
máriás havilap

Szűz Mária Lovagja

2024. augusztus, 4. évf., 8. szám.
ISSN 2729-8809

Kiadja:

Misia Nepoškvrnanej o.z.
IČO: 53 482 697
Székhely: Horná 24/6,
946 19 Čičov

szuzmarialovagja@protonmail.com

Főszerkesztő és felelős kiadó:

Canavesi Ambrus M.

A szerkesztőség székhelye és levelezési címe:

Szűz Mária lovagja, Canavesi Ambrus,
Horná 24/6, 946 19 Csicsó
Szlovákia

Ára: nem értékesíthető

(Egy példány előállítási költsége kb. 0,5 euró.)

Nyomdai példányszám: 2400 db.

Regisztráció MK SR: EV 5986/21

Évente 12 alkalommal jelenik meg

Hogyan támogathat minket?

IBAN: SK05 0900 0000 0051 7751 2944

Számtulajdonos:

Misia Nepoškvrnanej o.z.

BIC SWIFT kód: GIBASKBX

Imprimatur:

Egyházi jóváhagyással – Nagyszombati
Főegyházmegyei Hivatal, 2022. március
24-én, 2497/22 szám alatt.

Cenzor:

Ft. Nagy Péter

39 sz. 8/2024

Kép a címlapon:

Fra Angelico, kb. 1424-1434:
*The Dormition and Assump-
tion of the Virgin.*
Via Wikimedia Commons.
Közkincs

Tartalom

- 4** A harmadik ellenség: a sátánizmus
Vass József
- 7** Kicsoda Mária?
szerkesztőség
- 8** Rosa Mystica
Canavesi Ambrus M. atya
- 14** Szemlélődő szív (3. rész)
Antonelli Názáreti M. atya
- 19** Gyereksarok
szerkesztőség
- 20** Légy te is Szűz Mária lovagja!
szerkesztőség

Vezércikk

Augusztus hónap közepén a keresztény emberek - a hazánkat gyakran beborító hőség, az ünnepek és az elvonultság légköre ellenére - nem feledkeznek meg Nagyboldogasszony ünnepéről, amit a magyarok körében Mária mennybevételeként ismerünk. Olyan ünnep ez, amely mindig is - már e máriás misztérium dogmatikus kihirdetése előtt is - minden nyelvű és nemzetű keresztény ember szívében ott volt, mert Szűz Mária, a legszentebb Istenanya mennybe dicsőülését ünnepli. Mégis kevesen ismerik és kevesen gondolkodnak Mária mennybevételének misztériumáról, pedig ez az egyik legvilágosabb válasz az emberiséget leginkább sújtó és elszomorító egyik problémára, a halálra. A halál, mint azt nekünk, keresztényeknek jól kell tudnunk, a bűn miatt lépett be a világba: ha Ádám és Éva nem vétkeztek, nem haltak volna meg, mert a földi Paradicsomban megkapták a halhatatlanság ajándékát. Mit jelent ez? Hogy az örökkévalóságig éltek volna az Édenkertben? Nem, ők is a mennyei Paradicsomba mentek volna, de a földi Paradicsomból a mennyei Paradicsomba

való átmenet nem egy testi és lelki fájdalommal, gyötrelemmel és szomorúsággal teli időszak lett volna, hanem egy csendes, békés és derűs átmenet a földről a mennybe. És hol illeszkedik mindehhez a Legszenőbb Mária? Legszenőbb Mária pontosan ezt tapasztalta meg: a földről a mennybe való átmenetet, amely tele van nyugalommal és békével, a szeretet dimenziójában, amelyben nem csak a lélek, de a test is, a szeretett fiú, azaz Jézus felé emelkedik. A szeretet vezeti Máriát a földről a mennybe, mert a szíve, a Jézus és Isten iránti szeretete az, ami testét Jézushoz vonzza, ami testét a Paradicsom dicsőségébe vonzza. És ez a szeretet kihívja, elfogadja és legyőzi a halált: Mária - ahogy a hagyomány tanítja - megtapasztalta a halált, de Jézus példáját követve, szeretetével legyőzte azt. Ez számunkra is meghívás és bátorítás marad: éljük és szeressük Jézust és Máriát, hogy lélekben derűsen és végtagjainkban erővel nézzünk szembe a halállal.

Szeretné havonta
postai úton ingyenesen
kapni a „Szűz Mária
lovagja” havilapot?

regisztráljon a
<https://sml.missiomariae.com>
címen vagy okostelefonoddal
szkennelje be a QR-kódot

A harmadik ellenség: a sátánizmus

Vass József

Miután az ateistákról és agnosztikusokról beszéltünk, most a katolikus egyház egy sokkal nyíltabb és valószínűleg még veszélyesebb ellenségére kell fordítanunk figyelmünket: a sátánizmusra. A sátánizmus tulajdonképpen az ördög kifejezett imádata, ami a helyes rend egészen egyértelmű felfordulását jelenti: Isten, a Legfőbb Jóság és teremtőnk imádata helyett egy gonosz teremtményt imádnak, aki nem a javunkat, hanem pont ellenkezőleg, a kárunkat akarja. A sátánizmus jellemzője valójában - általában véve - az, hogy a gonoszt gonoszként, az ördögöt pedig ördöggként imádják, és ez különbözteti meg egyes szektáktól, amelyek magukat sátánistának mondják, de amelyekben az ördögöt összetévesztik a jóval, egy pozitív fogalommal vagy egy jóindulatú lénnel.

Ősi vagy új tünemény?

A sátánizmusnak ősi gyökerei vannak? Bizonyos értelemben elismerhetjük, hiszen számos ősi és pogány kultuszban vannak sátáni elemek, ahogyan a fekete mágia-nak is - amely az idők hajnalába nyúlik vissza - egyértelműen sátáni alapjai vannak. Nyilvánvaló, hogy mindazoknak az ősi kultuszoknak, amelyekben az istenségek emberáldozatot követeltek - mint például Baál isten kultusza vagy a különböző prekolumbián kultuszok Amerikában - sátáni alapja volt, mivel csak a gonosz követelte az emberek halálát, mint a neki megfelelő és kellő imádat aktusát. Az emberekben azonban ennek a gonoszságának a tudatossága megkérdőjelezhető: nem biztos ugyanis, hogy felfogták, hogy az ő hamis istenük mögött maga az ördög rejtőzködött saját gonosz követelményével. Ugyanennyire vitathatóak az ősi kultuszokban jelen lévő bizonyos ezoterikus formák - például a dionüszoszi kultuszok -, amelyekben a féktelen szexualitás és az alkoholos vagy narkotikus szerek használata megváltozott tudatállapotokat idézett elő: azonban még ezekben a kultuszokban sem mondható el, hogy a gonoszt gonoszként imádták volna. A sátánizmus tehát csak a modernítésben öltött világosabb, egyértelműbb és tudatosabb jelleget. A sátánista kultuszok és gyakorlatok legkorábbi bizonyítékait általában a 17. századra vezetik vissza, különösen Catherine La Voisine esetében, aki állítólag má-

giát gyakorolt és fekete miséket szervezett XIV. Lajos udvarában, amíg végül 1679-ben bíróság elé állították és elítélték. A sátánista vallás és szekta tényleges megszervezése azonban a 19. század végére tehető, s a kor a híres mágusának, Alister Crowley-nak a nevéhez fűződik.

A sátánizmus története

Alister Crowley (1875-1947) a modern mágia és sátánizmus legbefolyásosabb alakja, sőt a modern ezotéria megalapítójának is mondható. Valójában Crowley a számos tanulmányainak köszönhetően egy összetett szerartási és mágikus rendszert hozott létre, amellyel saját hitét megerősítette, és a gyakorlatba ültette át, majd ezt a hitet mások körében is terjesztette. Annak ellenére, hogy sátánistának vallotta magát, sátánizmusának valódisága mégis megkérdőjelezhető: úgy tűnik, hogy többször is ateistának vallotta magát, vallása pedig ősi rituálék és hiedelmek keveréke volt, amelynek célja inkább a hagyományos vallásoktól és erkölcsöktől való elszakadás terjesztése volt az emberek körében, különösen a rendezetlen szex és a szerhasználat révén. Végül is Crowley sátánizmusa inkább a katolikus Egyház és a kereszténység elleni szándékos lázadésként definiálható. Nem véletlen, hogy az ördög neve mögött Crowley valójában nem egy gonosz szellemet imádozott, hanem azt gyakran egy férfi nemi szervvel azonosította, hogy hangsúlyozza, sátánizmusa inkább egy erkölcsi szexuális lázadás volt. Egy újabb lépést tett a kaliforniai Anton La Vey, az 1966-ban alapított "Sátán Egyháza" létrehozója. Ebben az évben - a "Sátán első évében" - La Vey megalapította egyházát, és később kiadta a "Sátáni Bibliát". A valóságban a Sátán még La Vey számára sem volt személyes gonosz lény: La Vey inkább anyagias volt, aki amellet érvelt, hogy az embernek meg kell szabadulnia az egyház és más hagyományos testületek által előírt kulturális, társadalmi és erkölcsi korlátoktól, és ezért a sátáni rituálék-nak is inkább pedagógiai, mint vallási jelentőségük volt. 1975-ben azonban szakadás következett be a Sátán Egyházában, és az egyház egyik tagja, Michael A. Aquino megalapította a "Seth Templomának Szektáját". Míg a Sátán Egyháza hű maradt eredeti racionalista hitéhez, az

újabb alapítású „Seth templomának szektája” valóban rituális és okkultista jelleget öltött. Nem véletlen, hogy már a címben is egyértelművé akarták tenni az egyiptomi Seth isten, a viharok és a rendetlenség istene iránti elkötelezettségüket. Számukra a Sátán nem csupán egy szimbólum vagy kép, amellyel az embert meg lehet szabadítani az erkölcs és a hagyományos vallások rabságából, hanem egy tényleges gonosz lény, akit imádni kell. Valójában az általuk imádott és tisztelt lény azonos a Bibliában leírt lénnyel. A szekta fő rítusa a fekete mise, és mellette kisebb-nagyobb fekete mágiát is gyakorolnak, amellyel Seth segítségével mások értelmi manipulálásán keresztül is varázslatosan megvalósítják saját akaratukat.

A sátánizmus formái

Ezek a sátánizmus történetére és modernkori fejlődésére vonatkozó utalások mindenekelőtt azt mutatják, hogy a sátánizmus kortárs és - sajnos - növekvő jelenség. Másodszor azonban azt is megmutatják, hogy nem mindig koherens jelenség, és hogy a sátánisták neve alatt különböző áramlatok léteznek. Mindenekelőtt meg kell különböztetnünk a valódi sátánistákat - vagyis azokat, akik Istennel szemben a gonosz lényt, Sátánt imádják - a luciferianusoktól. A luciferianizmus ugyanis nem a Sátánt, mint gonosz lényt imádja, hanem Lucifer pozitív és fel szabadító alakját, szemben a Biblia Istenével. A Biblia Is-

tenét valójában egy demiurgoszként kezelik, aki felelős a világ tökéletlenségéért, míg Lucifer a tudással azért jön, hogy felszabadítsa az emberiséget, és lázadást vezessen a "gonosz" Isten ellen. Az igazi sátánizmus ezzel szemben tudja, hogy Isten jó, a Sátán pedig gonosz, de céltudatosan úgy dönt, hogy a gonosz részt imádja. Egyébként láttuk, hogy létezik egy racionalista sátánizmus, amely időnként ateista, és mindenestre nem hisz a Sátánban, mint személyes és intelligens lényben, hanem az erkölcs és a hagyományos vallás elleni lázadáson keresztül hirdeti az emberiség felszabadítását. Aztán van a rituális sátánizmus, amely ehelyett a mágikus rituálék fontosságát hangsúlyozza, amelyekkel az ember manipulálja a valóságot és az emberiséget, és megszerzi a Sátántól azt, amire vágyik. Végül pedig létezik az úgynevezett „acid vagy savas sátánizmus”, amely ismeretlen és félig titkos szekták titkos jelensége, amelyek a valódi sátánista szektákat - a templomok és szent helyek meggyalázásán és megszenteltségtelenítésén keresztül - keverik a kábítószerrel való visszaéléssel és a rockzene iránti szenvedéllyel. Ez a savas sátánizmus gyakran követ el kisebb-nagyobb bűncselekményeket, egészen a gyilkosságokig, halálra kínzásig és nemi erőszakig, mint például az olaszországi „Sátán vadállatai” nevezett szektáé.

A sátánizmus ellen

A sátánizmus elleni megoldás és gyógyszer tehát nagyban függ attól, hogy milyen típusú sátánizmusról van szó. Valójában nem minden sátánista hisz a Biblia Sátánjában, vagyis egy angyalban - egy Isten által jónak teremtett lényben -, aki szabadságával visszaélve fellázadt Isten ellen, és így gonosz lényévé vált, akinek egyetlen célja, hogy az embereket a pokolba vezesse. Egyesek számára ez a Sátán nem más, mint Lucifer, a fény hordozója és az emberiség felszabadítója. Vagyis a luciferistákban valójában egy elméleti tévedés van, mégpedig az a gondolat, hogy Lucifer jó lény, és az Isten elleni lázadása jogos, hiszen a világegyetem teremtője nem jó isten, hanem egy gonosz demiurgosz. Ebben az elméletben nem nehéz felfedezni egy régóta fennálló gnosztikus tévedést, amely már a bibliai kabbalában és a szabadkőműves ezotériában is jelen van, és amelyet intellektuális eszközökkel kellene eltörölni, vagyis annak kimutatásával, hogy a világegyetem teremtője maga Isten, azaz a tökéletes és ezért tökéletesen jó

lény, aki szeretetből teremtette a világot, és saját jóságát és tökéletességét korlátozott módon átadta neki. Nem véletlen, hogy a gnosztikusok számára a világ és az anyag gonosz, az ember pedig - a teste miatt - szomorúságra kényszerül. Mások számára a Sátán maga a teremtő Isten elleni lázadást jelenti: itt az elméleti tévedés valójában egy valóban rosszinulatú választással párosul, nevezetesen azzal a döntéssel, hogy a szabadság és az emancipáció nevében a rossz oldalára állunk a jóval szemben - a teremtő Isten ellen.

Sátán: minden lázadás atyja

Valójában a Sátán minden lázadás és forradalom atyja, hiszen ő lázadt fel maga Isten és az ő terve ellen, és lázadását folytatja azáltal, hogy a lelkeket a forradalomba és ezen keresztül a kárhozatba vonzza. Nem véletlen ezért, hogy a sátánizmus az erkölcsi törvény elleni lázadásként mágikus és sátáni eszközöket - rítusokat - használ sokkal inkább szexuális és orgiasztikus jelentésben, mintsem magának a rítusnak az erejébe vetett hitből. Nem szabad azonban figyelmen kívül hagyni, hogy sokan - és úgy tűnik, köztük sok mai énekes is - pénzért, sikerért vagy hatalomért cserébe megígérik, hogy a Sátánt szolgálják. Végül vannak, akik a Sátánt mint Sátánt, mint gonosz lényt imádják. E mögött nem elméleti tévedés áll, hanem gyakorlati perverzió: az a döntés, hogy a jó helyett a rossz, Isten helyett az ördög oldalán állunk. Ebben az esetben tehát a rítus a katolikus rítus ellensúlya: a katolikus szentmise valójában a fekete misével áll szemben, amelyet gyakran a szövegek visszafelé történő recitálásával vagy a szent Eucharisztia megcsúfolásával celebrálnak. Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy az acid szektákban a rituálék morbid és veszélyes formákat öltenek. Gyakran előfordul, hogy ezeken az ismeretebb szektákon kívül találkozó fiatalok csoportjaiban a rituálék veszélyes orgiákká válnak, és nem ritkán tragédiákhoz, például gyilkosságokhoz, emberáldozatokhoz és öngyilkosságra való ösztönzéshez vezetnek. A savas sátánizmus, részben azért, mert nehezen ellenőrizhető, szintén veszélyes jelenség a társadalomra nézve. Mint látható tehát, a sátánizmus gyökerénél számos fej- és szívprobléma áll... Sok esetben csak imádkozni lehet a szabaduláskért, hiszen ők a szekták, vagy akár a kábítószer- és egyéb függőségük foglyai és áldozatai.

Kicsoda Mária?

SZÜZ ANYA A KERESZTÉNY NÉP PÉLDÁKÉPE

Isten jósága Máriában a keresztény nép legkiválóbb példaképét és a tökéletesség csodálatos példáját adta. A szeplőtelen Szűz az Anyaszentegyház példaképe, amelynek Ő az Anyja, az örök Atyához irányuló isteni kultusz gyakorlatában. „A kiválasztottak közössége előtt tündököl” az erényeknek, minden evangéliumi erénynek példaképeként, a keresztényi élet minden formájának páratlan tanítójaként. Ő Jézus tökéletes hasonmása, fenséges és utánozhatatlan mintája.

A szeretet milyen példáját kínálja Szűz Mária a keresztényeknek?

A boldogságos Szűz a szeretetnek egy egyedülálló és fenséges példáját kínálja a keresztényeknek. Az Isten iránti szeretet eléri benne az emberi lehetőség csúcsát. A szeretet nagyon szoros kötélekei egyesítik Szűz Máriát a Szentháromság három személyével. Ő az Atya legkedvesebb és szeretett leánya, a testté lett Isten Igéjének anyja, a Szentlélek legtisztább jegyese. A felebarátok iránti szeretet kiváló példája. Elég emlékeznünk arra a hosszú útra, amit megtett, hogy önzetlenül segítsen a rászoruló rokonának, Erzsébetnek. A kánai menyegzőn a Szűz segítve közbelép Fiánál bort nélkülöző fiatal jegyesek érdekében. Ő az, aki Jézussal együtt meghozza az emberiség üdvösségéért a legfőbb áldozatot. Az égből árasztja az emberiségre a szeretet kincsét a legtökéletesebb szeretet gyakorlatában.

A Szűzanya a hit példaképe minden keresztény számára?

A hit mélyen jellemezte Szűz Anya életét. Az angyal szava hallatára Ő vakon hisz és engedelmeskedik. Nagy hittel mondja ki az igenét a fenséges és mély titokra. A Szűz megmarad ebben a hitben, és az igenét megismétli élete minden körülménye között: Betlehemben, az Egyiptomba való menekülésében, názareti rejtett életében, a Gol-

gotán. Szűz Mária emberfölötti hite példátlan, semmilyen más teremtményben nem található meg. Ez egy „mérés nélküli mélység”.

Hogyan gyakorolta Szűz Mária az alázat erényét?

Mária az alázat erényét úgy gyakorolta, mint senki más. Ő a legalázatosabb. Meggyőződve az Istentől kapott ajándék ingyenességéről, nem akart az első helyre helyezkedni, hanem feltűnés nélkül gyakorolta a jót. Mária egész életében alázatos maradt. Abban a fenséges pillanatban, amikor az Istenanya fenséges méltóságára emelték, Ő szolgálónak, Úr szolgálójaként nyilatkozott meg. Szent Erzsébetnél tett látogatásakor az idős rokona szolgálatába helyezte magát. Jézus templomban való bemutatásakor, mint minden más nő, alávetette magát a tisztulási szertartásnak. Mária mély alázatban, szegényen és rejtetten élt, Isten titokzatos terveivel azonosulva.

A szent Szűz a tisztaság erényében is példakép a keresztények számára?

A szent Szűz a tisztaság erényében is egy utánzandó bámulatos példa. Az ártatlanságnak és a tisztaságnak egy olyan teljességét birtokolta, hogy Istent kivéve nála magasabbat nem lehet képzelni. Annak ellenére, hogy mint mi, egy tisztátalan és romlott világban élt, ezt az angyali erényt épen megőrizte. Ő volt az egyetlen virág, amely az eredendő bűn folytán virágzott a földön. Mária a legtisztább anya nemcsak a szüzesség szeplőtelen fehérsége miatt, hanem a magatartásának szerénysége és szemérme miatt, az Isten által mindig fegyelmezett érzelmei kitarító megtagadása miatt is. Mária a Szeplőtelen mindig tiszta lélekben és testben. Szent Gertrúd őt „a ragyogó Szentháromság fehér liliomának” nevezi.

Rosa Mystica

A Hittani Kongregáció bresciai püspöknek címzett levelében július 5-én jóváhagyta a Brescia tartományban, a Montichiari melletti Fontanelle-ben található Rosa Mystica kegyhelyet. E döntés bejelentésére hivatalosan július 13-án, magának az ünnepnek a napján került sor. A Mária-jelenésekkel kapcsolatos új normákat figyelembe véve ez a jóváhagyás nem a jelenések hivatalos elismerését jelenti, hanem azt, hogy a hely ezekután megfelel egy kegyhely alapítására. Mindenesetre ez minket ma arra hív, hogy helyénvaló megismerni a Rosa Mystica áhítatot, az ezen helyen történt jelenések tartalmát és magát a látnoknőt: Pierina Gillit.

Ki volt Pierina Gilli?

Pierina egy észak-olaszországi tartományból Brescia-ból, egy nagyon egyszerű és szegény családból származik. 1911-ben született, és 1918-ban, nagyon korán, 7 éves korában halt meg a hosszú hadifogságra ítélt édesapja. Pierina nagyon tiszta és jámbor lány volt, fiatal korától kezdve apáca akart lenni, a vidékén legelterjedtebb, előző században Maria Crocifissa di Rosa nővér által alapított „Szeretet szolgáló” női rendbe. Szeretett volna belépni ebbe a rendbe, de az egészségi állapota nagyon rossz, és mivel a szerzetesi élet önmagában is vaseszséget igényel, különösen ebben a rendben, amely ebben az időben főként kórházi betegeket ápolt. Miután jelöltként belépett a rendbe, négy hónappal rá agyhártyagyulladásra kapott, amibe majdnem bele is halt. Felépülése után is ott akart maradni a kolostorban, de miután betegségébe visszaesett, a rend főnöke sajnos elbocsátotta őt. Miközben mindezen fájdalmas élményeket el kellett viselnie, föntől égi jelenések és rendkívüli események vigasztalták: az első az volt, amikor a gyógyulása alkalmával valóságosan látott az ágyánál egy nővért, aki nem egy élő apáca volt, hanem a rendje

alapítója, Szent Maria Crocifissa di Rosa. Megkente Pierinát egy balzsammal és megígérte neki, hogy meggyógyul, de azt is megmondta neki, hogy sokat kell majd szenvednie, de a Szűzanya mindig közel lesz hozzá, és terve van vele. A rendből kijutása után először takarítóként, majd ápolónőként kezdett dolgozni a kórházban. A rendkívüli misztikus jelenségek azonban idővel megsaporodtak, és végig kísérték őt az élet különböző megpróbáltatásain. Az a tény, hogy el kellett hagynia az apácaságról szőtt álmát, valójában nem vette ki a szívéből a szerzetesi és a szüzességi élet iránti szeretetet. És a jelenések később világossá tették, hogy ez mit jelent: Isten akarata az volt, hogy bár nem szentelhette magát Istennek, továbbra is szeresse a szerzetesi életet, majd ezt a szeretetet hősie cselekedetben fejezze ki. Szenvetésekkel teli élete a szerzetesekért és a felszentelt papokért felajánlott élet volt, a bűneik és árlásaik engesztelésére, különösen azokért a felszentelt személyekért, akik rendezetlen életükkel nem tisztelik, hanem inkább aláássák hivatásukat, vagy sok bűnnel bemocskolják azt. Sőt, emlékirataiban azt írja, hogy amikor hazaküldték a kolostorból: "Annyira fájt, hogy visszaküld-

Pierrina Gilli fiatalkorában

Pierrina Gilli későbbi életében

ték a világba, hogy attól a pillanattól kezdve még inkább kötődni éreztem a renchez, amely befogadott, és nagy áldozatot hoztam az Úrnak az ugyanabban az rendben levő felszentelt lelkek üdvösségéért”.

„Rosa mystica” három fájdalma

Pierina első jelenései a montichiari kórházban történtek, ahova az agyhártyagyulladás miatt került: a Szűzanya figyelmeztette őt nagy szenvedésekre, megpróbáltatásokra és félreértésekre, amelyeket el kell majd viselnie. Ezekben az első jelenésekben már jelen van Rosa Mystica üzenetének magja. A Szűzanya valójában először úgy jelenik meg Pierinának, mint a fájdalmas Szűz Mária, lilába öltözve, fehér fátyollal és három karddal átszúrt szívvel. Rögtön az elején - magyarázat nélkül - megadja neki az üzenet három kulcsszavát is: ima, áldozat és bűnbánat. A következő jelenésekben a 1947. júliusa és novembere között részletebben elmagyarázta, hogy a Szűzanya miért nyilvánul meg neki, és mit akar tőle. A Szűzanya először úgy mutatja be magát neki, mint Isten és az emberiség anyját, de ugyanakkor megmutatja neki, hogy nemcsak öröm, ha-

nem bánat is származik az ő anyaságából. Világos, hogy ha a Szűzanya öröme az ő Fiához kapcsolódik akkor a bánata is az irántunk való anyaságához kapcsolódik: a Szűzanya szenved értünk, szenved a mi bűneinkért. Ezért szomorú, ezért szenved, mert neki kell minket lelkileg megújítani, és ez a lelki megújítás olyan, mint egy új lelki szülés, amit lelki fájdalmak kísérnek. A Szűzanya azonban világossá tette Pierina Gilli számára, hogy miért is szólt hozzá. Később nemcsak mint a Titokzatos Rózsa, hanem mint az Egyház Anyja is bemutatkozott neki. Mária minden ember anyja, de különösen a keresztények anyja és az Egyház anyja, ami azt jelenti, hogy anyai gondviselése minden gyermekre kiterjed, de minden gyermeke közül - ebben az esetben - különösen a megszentelt lelkekért aggódik. Valójában, ahogyan Pierinának magyarázza, Szűz Mária ebben az esetben mindenekelőtt azért jelenik meg, hogy imákat kérjen a megszentelt lelkekért, a papokért és a szerzetesekért: "Közvetítőként helyeztem magam az emberek, különösen a szerzetesi és papi lelkek és isteni Fiam közé, aki a folyton kapott bűnökbe belefáradva akarta gyakorolni igazságosságát." A titokzatos rózsza, Rosa Mystica tehát

mindenekelőtt azért jön, hogy imákat kérjen a szerzetesek és papok által elkövetett bűnök jóvátételére, és kéri, hogy ő és minden szerzetesi rend szentelje meg magát neki. Ezért mutatkozik három karddal a szívében, és elmagarázza, hogy ez azokat bánatokat jelzi, amelyek összetörik a szívét.

1) *Az első kard* a női és férfi szerzetesi lelkek bűnei, akik elárulják hivatásukat, azaz elhagyják a szerzetesi életet.

2) *A második kard* azoknak a szerzetesi férfiaknak és nőknek a bűnei, akik a szerzetesi élet elhagyása nélkül követnek el halálos bűnöket, ezzel halálosan megbántják Istent, és kimondhatatlan fájdalmat okozva a Boldogságos Szűznek.

3) *A harmadik kard* azoknak a papoknak a bűnei, akik Júdáshoz hasonlóan árulják el Krisztust.

A szerzetesi és papi élet megbukása és a hivatás fájdalmas kérdése

Világos, hogy a Rosa Mystica jelenések középpontjában a szerzetesi és papi élet áll, a szerzetesek és papok bűnei, amelyek különös fájdalmat okoznak Mária szívének. És mik ezek a bűnök? Mindenekelőtt a Szűzanya rámutat

arra, hogy sok pap és szerzetesi férfi és nő nem tart ki a szerzetes életben, elhagyja azt, és elárulja hivatását. Ezek az első jelenségek az 1946-47-es évekből valók: a háború sok felszentelt és szerzetes embert űzött ki a kolostorokból, a szemináriumokból, sőt gyakran még a harcterekre is elvitte őket. Ilyen körülmények között nem mindenki maradt hűséges hivatásához: egy lelkiileg védett környezetben kívül és a világ kísértéseinek kitéve - a háború alatt átélt és látott drámákkal együtt - sokan elhagyták hivatásukat. De ez a jelenség nem volt annyira drámai. Sokkal drámaibb volt a helyzet a '60-as és '70-es években. A Rosa Mystica megjelenéseinek második ciklusa Pierina Gilli számára az 1966-69-es évekre nyúlik vissza: éppen akkor ért véget a II. Vatikáni Zsinat, amin a világ minden tájáról összegyűlt püspökök azt javasolták, hogy a katolikus hitet a mai világnak meg kell mutatni, megváltoztatva annak kifejezőmódját és a világgal való szembesülését. A zsinat kimene-tele nem volt teljesen boldog, mert azonnal egy olyan nagy válság következett ebből, amelyet még ma is élünk, tapasztalunk. A szerzetesi intézmények által szolgáltatott hivatalos adatokat tanulmányozva egy pap 2005-ben statisztikai tanulmányt készített, és a következő következtésekre jutott: 1965-ben a világon - az egyházmegyes papokat nem számítva - körülbelül 330 000 szerzetes volt,

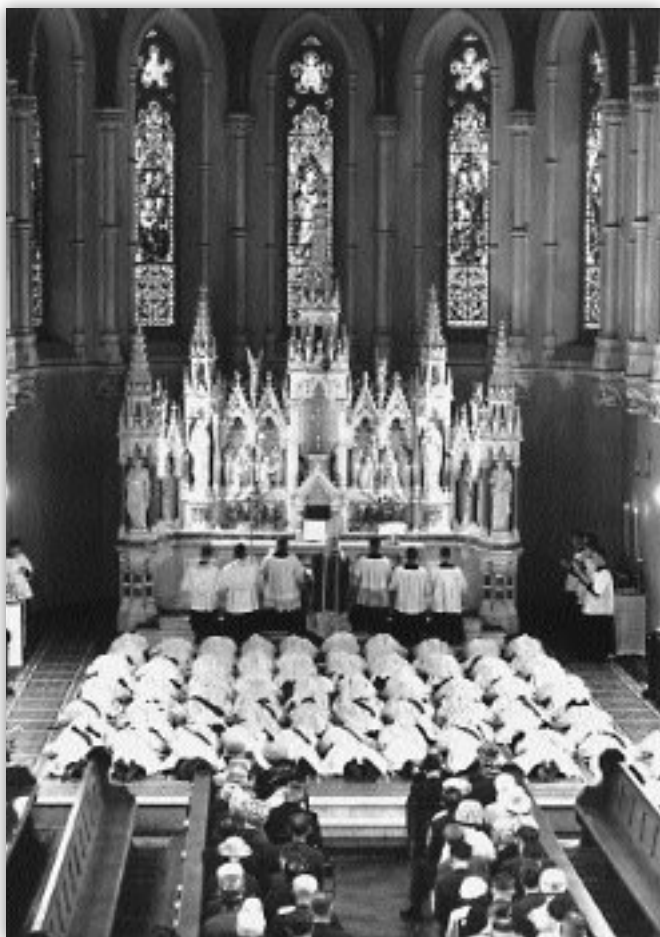

míg negyven évvel később, 2005-ben - annak ellenére, hogy a világ népessége jelentősen megnőtt - csak 215 000 volt. Ez azt jelenti, hogy a világ szerzeteseinek száma mintegy 35%-kal csökkent. Egyes szerzetesi rendeknél ez a létszámcsökkenés elérte a 70%-ot is. Ezek a hivatalos adatok kétségtelenül drámaiak, de még mindig nem mutatják be teljesen a dráma mélyét. Valójában azt gondolhatnánk, hogy sok idős szerzetes meghalt, és nem kerültek a helyükre újak... ami igaz, de ez csak egy része a drámának. A másik része éppen a hivatásukat elhagyóké: a zsinat után akár 70000 egyházmegyes pap - tehát nem szerzetesek és apácák - is elhagyva a habitust kiléptek a papságból. Sokkal nagyobb a kilépett szerzetesek száma. De még az elmúlt tíz év sem volt jobb: évente 2000-3000 szerzetes hagyja el hivatását. Hangsúlyozom, hogy nem halálesetekről, hanem kilépésekről szól. Az elmúlt tíz évben a világ 400 000 egyházmegyes papjából körülbelül 12 000 hagyta el hivatását. Megértik, hogy ezek drámai számok... és nem véletlen, hogy a Szűzanya, a Misztikus Rózsza és az Egyház Anyja eljött, hogy imákat kérjen ezért.

A három titokzatos rózsza

A Szűzanya azonban nem csak a problémát mutatja be, hanem a megoldást is felkínálja, és arra hív minket, hogy

dolgozzunk vele együtt a probléma megoldásában. Gyakran, amikor a Mária-jelenésekre vagy más próféciaakra hivatkozunk, a hibánk éppen ez: azt gondoljuk, hogy mivel minden nagyon rosszul megy, egy bizonyos ponton az Ég majd közbelép és mindent megold... a probléma az, hogy ez nem egészen így van: bizonyos, hogy Isten Gondviselése mindent jóra rendelt, de ugyanilyen biztos, hogy az ember közreműködését is kéri. Szembesülve a szerzetesek és papok bűneinek problémájával, a Szűzanya, mint a Misztikus Rózsza, és mint az Egyház Anyja, három rózsával a mellén mutatkozott be. Ahogyan az első jelenésekben három kard volt a fájdalmas Szűz Mária szívében, úgy a további jelenésekben három rózsza jelenik meg a mellén: egy fehér rózsza, egy sárga rózsza és egy vörös rózsza. A félreértés elkerülése nélkül három rózsza a három kardért, vagyis a három bűnért való jóvátételt jelenti, és a jóvátételnek ezek a művei éppen az imádság lelke (a fehér rózsza), az áldozat lelke (a vörös rózsza) és a bűnbánat lelke (a sárga rózsza). A Szűzanya továbbá azt magyarázza Pierinának: "Azt kívánom, hogy minden rendben vagy szerzetesi közösségben legyenek olyan lelkek, akik az imádság nagy szellemében élnek, hogy elnyerjék azokat a kegyelmeket, amelyekkel egyetlen hivatás sem áruhátható el majd el. Azt is kívánom, hogy legyenek más lelkek is, akik nagylelkűséggel és sze-

1965-ben a világon - az egyházmegyes papokat nem számítva - körülbelül 330 000 szerzetes volt, míg negyven évvel később, 2005-ben, annak ellenére, hogy a világ népessége jelentősen megnőtt - csak 215 000 volt.

retettel élnek az áldozatok, megpróbáltatások, megaláztatások iránt, hogy jóvá tegyék azokat a sérelmeket, amelyeket a halálos bűnben élő megszentelt lelkektől kap a mi Urunk. Még több olyan lelket kívánok, akik teljesen feláldozzák életüket, hogy jóvá tegyék azokat az árulásokat, amelyeket Urunk az áruló papoktól kap”. A Szűzanya ezért nagylelkű lelkeket kér, mindenre kész lelkeket, szenvedésre és nehézségekre kész lelkeket, hogy jóvá tegyék a papok, szerzetesek és apácák bűneit és hiányosságait. Ezek közül elsősorban Pierinát választotta ki, de aztán sok más is ki fog választani, hogy a jóvátételnek és a szeretetnek ebben a lelkiségében éljenek. A Szűzanya javaslata tehát arra irányul, hogy kérje, hogy legyenek nagylelkűbb és szentebb lelkek a keresztények között, akik nem csak saját megszentelődésükkel és a bűnök elkerülésével foglalkoznak, hogy mindig az isteni kegyelemben éljenek, hanem akik mások bűneinek, ebben az esetben a papok és szerzetesek bűneinek kiengesztelésével is törődnek, amelyből különösen sok van ebben a korban. Nem ítélezést és elítélést kér a Szűzanya, hanem engesztelést: vagyis imádkozást, áldozatot és vezeklést a lelkükért, és imádkozást azért, hogy az Egyház ne szenvedjen túlzottan az ő bukásaik és árulásaik miatt.

Imádkozni azokért, akiknek imádkozni kellene értünk

Nem szabad elfelejtenünk, hogy mit jelent az Istennek megszentelt élet az Egyház számára. Gondoljunk vissza egy kicsit a középkorra. Gondoljunk röviden a sok szerzetesi rendház vagy egyes kolostorok történetére: hogyan jöttek létre? Gyakran abból a jótékonyságból születtek, amit egy gazdag vagy befolyásos ember tesz - azzal, hogy kolostort építtet, vagy örökségének egy részét juttatja - valakinek, aki az életét az Úrnak adta, hogy imádkozzon érte. Mivel az illető bűnökkel és tökéletlenségekkel megfertőződött, és annyszor helyezte a földi dolgokat Isten elé, most hibásnak érzi magát Istennel szemben, és tenni akar Érte valamit. Azért adakozik, hogy valaki imádkozzon érte, járjon közben érte, mentse meg a pokol lángjaitól. A megszentelt életnek tehát az engesztelés fogalma áll a középpontban: a szerzetes felajánlja magát, hogy kiengesztelje saját és mások bűneit, hogy közbenjárjon az emberiségért. Most már érthető, hogy mindig is így gondolták: valakinek fel kell áldoznia magát, valakinek le kell mondania önmagáról, hogy átadhassa magát Istennek, és így természetfeletti módon segítse a világban és a világ foglalkozásai közepette élő testvéreit. A szerzetesi élet az emberiség villámhárítója, amely megakadályozza, hogy Isten haragja az emberiségre hulljon, hanem inkább arra törekszik, hogy az emberiség megbocsátást találjon. És ha a szerzetesi élet is válságba kerül, mi a teendő? A hely-

zet pontosan ez: azért megy rosszul az Anyaszentegyház, mert a szerzetesi élet és a papi élet rosszul megy... a megszentelt élet az Anyaszentegyház szívében van, és ha a szív rosszul működik, akkor az egész test szenved. Itt érkezünk el tehát a lényeghez: Mária, Rosa Mystica és Egyház Anyja, helyre akarja állítani és meg akarja újítani a szerzetesi és papi életet, hogy az egyház visszatérhessen az Isten- és emberszeretethez, kilábalva a válságból, amelybe került. És arra kéri a lelkeket, hogy fogadják el ezt az üzenetet és ültessék át a gyakorlatba: imádság, áldozat és bűnbánat. De ennél többre is: „A mi Urunk küld engem, hogy új Mária-áhitatot vigyek minden szerzetesrendbe és kongregációba, férfi és női, valamint a világi papok közé”. „Ígérem, hogy azok a szerzetesi közösségek és szemináriumok, amelyek a leginkább tisztelni fogják engem, védelmet kapnak tőlem, nagyobb lesz a hivatások virágozni fognak és kevesebb lesz az elárult hivatás, kevesebb olyan lélek lesz, aki súlyos bűnnel és megszenstelenítéssel sérti az Urat az Isten szolgálatában”. És hozzá fűz egy pontos gyakorlatot: „Azt kívánom, hogy minden hónap 13-a legyen Mária-nap, amelyre imákat - 12 napon át tartó különleges előkészítő imákat - kell mondani. Egy ilyen napnak jóvátételnek kell lennie a megszentelt lelkek által Urunk ellen elkövetett sérelmekért, akik bűneikkel három szúrós kardot okoznak, hogy áthatoljanak Szívemen és Isteni Fiam Szívén.”

„Élj szeretetből!”

A Szűzanya szeretné, ha sok lélek, mint a mellére helyezett kis rózsák, elkezdenek szeplőtelenül, bűn nélkül élni, hogy mind Isten előtt, mind az Egyház misztikus mezején illatozzanak, erényeik illatát terjesszék. Egyszer a Szűzanya megjöttödte Pierinának, hogy mi fog vele történni: kiküldik a rendből, munkába kell állnia, szenvednie kell, sokan félreértik, és valamikor egy apácarend megengedi neki, hogy egy zárdában aludjon, anélkül, hogy apáca lenne. De sok rágalmat, rágalmazást, üldözést is el kell szenvednie. És mindezek közepette ott van a Szűzanya tanácsa: „Élj szeretetből”. Szeretetből élni, olyan szeretetből, amely imában, bűnbánatban és áldozatban kell fejeződni: csak így lehetünk rózsák, amelyek a szeretet és a szentség misztikus illatát árasztják. Az egyház olyan, mint egy virágos rét, amelyen sokféle virág van, és valóban nem vagyunk mindannyian egyformák. Van a Szentatya, vannak a püspökök, vannak a papok, vannak a hívek és az apácák, vannak a házasságok és vannak azok, akik nem házasságban.... mind különböző virágok, de mindegyiknek szeretetből kell élnie és szeretetteljes illatot kell árasztania. A Rosa Mystica üzenete pontosan ez: hozzá kell járulnunk az Egyház javához, támogatnunk kell a nehéz helyzetben lévő papokat és szerzeteseket, imádkoznunk kell a hivatásokért. A vallási és papi hivatások nélküli egyház sánta és beteg egyház, és ezt a betegséget imával, bűnbánattal és áldozattal kell meggyógyítanunk.

Szemlélődő szív (3. rész)

Názáreti Antonelli M. atya

Élvezte Isten boldogító látását?

Ezt a kérdést, akárcsak az előzőt, a mariológusok is teljesen mellőzték. Először is ki kell zárunk egy egyesek által tartott túlzást: a Szűzanya nem élvezte stabil, állandó boldogító látását. Ez nyilvánvalóan ellentmond a hit egyik igazságának, nevezetesen annak, hogy a Szűzanya hittel rendelkezett, hitből élt, hite miatt áldottnak kiáltották ki. (vö. Lk 1,45) Ezért ahol hit van, ott nem lehet állandó az Isten boldogító látása, és fordítva: „Bizonyos és általános tanítás, hogy Mária nem rendelkezett állandóan Isten boldogító látásával, ellenben Jézus földi élete során mindig fel volt ruházva”¹. Ez azonban nem akadályozza meg az embert abban, hogy már ebben a földi életben is legyenek szórványos és átmeneti élményei Isten boldogító látásának: „A szemlélődésnek vannak fokozatai, így egy múltó intuícióból, amely a lelket a kegyelem egy pillanatában megvilágítja, az isteni lényeg boldogító látásának eszéjéig emelkedhet, ahogyan ez Szent Pállal történt”².

Szent Pál tanúbizonysága

Szent Pál története, amelyről Pietro Parente beszámol, az a példaértékű eset, amelyre minden teológus hivatkozik, amikor Isten boldogító látása elméleti és tényleges lehetőségével foglalkozik ebben az életben. Szent Pál elbe-

széléséből ugyanis egyértelműen kiderül, hogy arról tesz tanúbizonyságot, hogy azonnal látta Istent: "Tudok egy emberről Krisztusban, aki tizennégy évvel ezelőtt – testben-e, nem tudom, testetlenül-e, nem tudom, csak az Isten tudja – elragadtatott a harmadik égig. És tudom, hogy ez az ember – testben-e vagy testetlenül, nem tudom, csak az Isten tudja – elragadtatott a mennybe, és titokzatos szavakat hallott, amelyeket embernek nem szabad ki-mondania". (2 Kor 12,4)

Éppen ezért sok teológus azt állítja, hogy a Szűzanya is részesült egy ilyen élményben: „Több teológus valószínűnek tartja, hogy Máriát életének bizonyos ünnepélyesebb pillanataiban, mint például Jézus Krisztus fogantatásakor és születésekor, átmenetileg felruházta Isten boldogító látásával. Ha valóban Mózes (vö. 4Móz 12,8; 2Móz 33,19) és Szent Pál (vö. 2Kor 12,2-4) átmenetileg képes volt Istent látni, még inkább ezt kell mondani az Istenanyáról. Így állapította meg például Dionysius Cartusianus”³. Közvetlenül azután, hogy beszámolt erről a tanításról, Bertetto a legújabb bibliaértelmezésekre alapozva, amelyek tagadják, hogy Szent Pál és Mózes részesült volna ilyen ajándékban, lekicsinyli ennek jelentőségét. Mindazonáltal, bár nem tartja bizonyítottnak, elismeri annak elméleti lehetőségét, de tartózkodik attól, hogy „bizonyossággal

¹ D. Bertetto, *Maria nel domma cattolico, Trattato di Mariologia*, Società editrice Internazionale, Torino 19552, 514 oldal.

² P. Parente, *Contemplazione*, in P. Parente, A. Piolanti, S. Garofalo, *Dizionario di teologia dommatica*, 78 oldal.

³ D. Bertetto, *Maria nel domma cattolico*, 514 oldal.

elismerje, hogy Isten megvalósította ezt a lehetőséget” (ugyanott).

Mivel itt nem kívánok exegetikai, szentírás-magyarázati vitába bocsátkozni, arra szorítkozom, hogy elmondjam, Bertetto valószínűleg túlságosan hallgatott azokra az exegetákra, akik abban az időben a Szentírás olvasásának új és káros módszerét, a történeti-kritikai módszert kezdték el, amelyet az Egyház már többször elítélt. Mindazonáltal el kell ismerni, hogy Mózes esete vitatottabb, pl. még Marco Sales atya, a Szentírás egyik ismert kommentátora is a 2Mózes-szakasról úgy tűnik, inkább arra hajlik, hogy Mózes nem látta Istent, „színről színre” (1Kor 13,12). Míg a 4Mózes könyve szakaszával kapcsolatban Szent Ágoston és Szent Tamás igenlő ítéletéről számol be.

Nemcsak Szent Pál, de mások is részesülhettek ebben a kegyelemben

Ami azonban Szent Pál élményét illeti, Marco Sales atya szerint úgy kell érteni, hogy Szent Pál közvetlenül látta Istent, vagyis egy múlt boldogító látást élvezett. Azt is kijelenti, hogy ezt az értelmezést kínálja Szent Ágoston, Aquinói Szent Tamás és „számos értelmező”⁴. Szent Ágoston nemcsak azt állítja, hogy Mózes és Szent Pál részesült ilyen ajándékban, hanem Szent Ambrusra támaszkodva azt a lehetőséget is állítja, hogy más apostolok és szentek is részesültek benne⁵. Aquinói Szent Tamás számára lehetséges, hogy még Ádám is, abban a pillanatban, amikor Isten álmodat eresztett rá, látta az isteni lényeket⁶.

Mindez - beleértve azt is, amit a Dogmatikai teológiai szótár mondott, amely megerősítette azt az igazságot, hogy Szent Pálnak bepillantása volt az isteni lényeg látására - kellőképpen bizonyítja számunkra, hogy Bertetto ebben az esetben nem a legmegbízhatóbb exegetákat követte, és hogy a helyes olvasat az, amelyet Szent Ágoston, Szent Tamás és a teológusok és exegeták többsége adott nekünk. Ha tehát bizonyos és bizonyított, hogy Szent Pál és mások képesek voltak múltóan látni az isteni lényeket, ki tagadhatja, hogy a Szűzanya is és mindenekelőtt átmenetileg látta azt földi élete során?

Milyen alkalmakkor szemlélte az isteni lényeket?

Bertetto a fent említett szövegben azt mondta, hogy az ilyen tanítás támogatói azt állítják, hogy a Szűzanya nem egyszer, hanem többször is azonnal meglátta Istent, az ő lényegét, és hogy ez a Szűzanya életének legfontosabb pillanataiban történt, például az Ige megtestesülésekor és

Jézus szűzi születésekor. De ismét Bertettónak köszönhetően tudjuk, hogy Martinelli atya (OFM) tanulmányának köszönhetően bebizonyosodott, hogy több teológus azt állítja, hogy a Szűzanya először a fogantatása pillanatában látta az isteni lényeket⁷.

A különböző okok között, amelyeket fel lehet hozni, véleményem szerint a következő is szerepel: Szent Ágoston⁸ és Aquinói Szent Tamás⁹ azt tanítja, hogy ebben a földi életünkben két dolog akadályozza leginkább Isten meglátását: a bűn (és így a lélek tökéletes tisztaságának hiánya) és az érzékek, pontosabban az érzékeken keresztüli megismerésünk. Ezért tanítják mindketten, hogy Isten ebben a földi életben csak azoknak tudja megadni azt a rendkívüli kegyelmet, hogy „színről színre” (1Kor 13,12) láthatják Őt, akik teljesen tiszták, és csak úgy, ha az illető lelke elvonatkoztat az érzékektől és az érzéki megismeréstől. A Szűzanya már fogantatása pillanatában teljesen szent volt, teljesen elszakadt a bűntől és megerősödött a kegyelemben. Ezen kívül rendelkezett az értelem használatával, szabad akaratral és állandóan birtokában volt a belöntött tudásnak, de az érzékektől és az érzéki tudástól még mindig megfosztva volt, mivel teste nem volt eléggé fejlett. Mindezek miatt már fogantatása pillanatában a legjobb fizikai és természetfeletti hajlamban volt arra, hogy ilyen kegyelemben részesüljön. Ezért volt rendkívül helyénvaló, hogy éppen abban a pillanatban „színről színre” lássa Istent. (1Kor 13,12) És pontosan ez az, amit sok más teológussal együtt mi is hiszünk és állítjuk, hogy megtörtént.

A szemlélődő és aktív élet kombinációja

Hogyan tudta a Szűzanya összeegyeztetni szemlélődő életét aktív életének kötelezettségeivel? Az utóbbi kérdésre részben már válaszoltam, mert Szeplőtelen Szíve megszakítás nélküli szemlélődést élvezett, amelynek révén minden más kötelezettségét is teljesíteni tudta anélkül, hogy szemlélődő életét megzavarták vagy károsították volna. Ez nemcsak annak a kivételes kegyelemnek köszönhetően történt, amellyel az említett Szív el volt töltve, hanem a Szűzanya levelezése révén is, amint azt Roschini előző cikkében leírta. Természetesen önmagában véve a szemlélődő és visszavonult élet jobb, mint az aktív élet, mert kíválobb, de amikor a szükség, vagy jobban mondva az isteni akarat megköveteli, akkor az utóbbit kell vállalni. Nagyon bölcsen erről a kombinációról Szent Ágoston elmélkedései: „Az igazság szeretete a szemlélődés nyugalma keresi, a szeretet követelése elfogadja az apostolkodás foglalatosságait. Ha senki sem rója ránk ezt a terhet, nekünk kell elköteleznünk magunkat az igazság keresésére és meg-

⁴ *Seconda lettera ai Corinzi*, in *La Sacra Bibbia commentata dal P. Marco Sales, O.P., Nuovo Testamento*, vol. 2, *Lettere degli apostoli - Apocalisse*, L.I.C.E.T., Torino 1925, 232 oldal.

⁵ Vö. Szent Ágoston, *Levelek*, 147, 13-14

⁶ Vö. Aquinói Szent Tamás, *Summa Theologica*, I, q. 94, a. 1., co.

⁷ Vö. P. Alexius Martinelli, O.F.M., *De primo instanti conceptionis B.V. Mariae: diquisitio de usu rationis*, Romae, 1950, Academia Mariana Internationalis, 63-86 oldal, in D. Bertetto, *Maria nel domma cattolico*, 519 oldal.

⁸ Vö. Szent Ágoston, *La Genesi alla lettera*, libro XII, 26-28; ugyanettől a szerzőtől lásd még: *Levelek*, 147, 13-14.

⁹ Vö. Aquinói Szent Tamás, *Summa Theologica*, II-II, q. 175, a. 4-6; cf. *Ibidem*, q. 180 a. 5. Cf. anche, *Ibidem* I, q. 94, a. 1., co.

szerzésére; ha azonban ránk róják, akkor a szeretet kötelességéből kell elfogadnunk. De még ebben az esetben sem szabad lemondanunk az igazság élvezetéről, nehogy, miután elvették tőlünk ezt az édességet, elnyomjon bennünket ez a követelmény, vagyis az apostolkodás”. (Isten városáról, 19, 19)

Mária Szeplőtelen Szíve ebben is példa számunkra: nem utasította el az apostolkodás terhét, amelyet bizonyos időkben mennybe szállt Fia rótt rá, de még ebben a tevékenységében sem hagyta el a „jobbik felét” (Lk 10,42),

nem szűnt meg élvezni az „igazság élvezetét” (Szent Ágoston), az Igazságot, amelyet szemlélt, szeretett, szolgált és adott az emberiségnek. Megvalósította, amit a tolista mondás mond: „A szüntelenül szemlélt igazságot továbbadni”¹⁰. Ha a Szűzanya nem végezte volna ezt a tevékenységet is, nem lett volna Krisztus tökéletes utánczója, élete részben hiányos lett volna, de ezt megvalósítva teljesítette az egész igazságosságot (vö. Mt 3,15): „Amint jobb megvilágítani, mint csupán ragyogni, úgy jobb továbbadni a szemlélődés gyümölcseit, mint csupán szemlélődni”. (ugyanott)

¹⁰ vö. Aquinói Szent Tamás, *Summa Theologica*, II-II, q. 188, a. 6 co.

Táborozás

Jól teszitek, fiatalok,
Ha a nyáron táboroztok.
Egymással, ha ismerkedtek,
Barátokat szerezhettek...
Sportolhattok, mozoghattok,
Kedvetekre sétálhattok,
Futóversenyt rendezhettek,
Jót tesz ez az egészségnek.

Zöldeerdőben hogyha jártok,
Tisztaforrást találhattok.
A kispatakot csodáljátok,
Csobogását hallgassátok...
S ha madárdaltól zeng az erdő,
Jusson eszetekbe a Teremtő!
Minden, amit alkotott,
Bámulatos és csodálatos!

Nekünk szebbet nem adhatott,
Érte hálát adjatok...
Isten jóságát hirdessétek,
Hitetekről tanúságot tegyetek.
Bárkivel is találkoztok,
Mindenben jó példát adjatok.
A természetre vigyázzatok,
A vandáloktól megóvjátok!

A táborban egymásra is figyeljetek,
A gyöngébbeknek segítsetek,
Mint szerető jó testvérek,
Egymásnak örömet szerezsetek,
Az imáról el ne feledkezzetek.
Hittel éljete át minden napot,
A nyári táborban is
ISTEN GYERMEKEI VAGYTOK!

Pintér Zoltán

Már két év telt el azóta, hogy egy Assisiben élő gazdag ember fia, a későbbi Szent Ferenc megtért, mindent hátrahagyott, és a szegénység, az alázat és a szerénység életformáját választotta. Nevetség tárgyává vált minden ember számára... vagy inkább majdnem mindenki számára...

BERNARD TESTVÉR HÍVATÁSA

SZENT FERENC ÉLETE

NYÁRI FELADAT AZ OKOSOKNAK

Oldd meg ezt a grafilogikát, majd találd ki,
 hogy melyik szimbólum jelképezi Szent Márk evangélistát!
 Ha egyedül nem tudod megoldani ezt a feladatot, akkor kérj meg valakit,
 hogy segítsen neked!

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

[illegible]

IMANAP

a Fatimai Szűzanya
tiszteletére

2024. szeptember 7-én

Csicsói katolikus templomban

15.00 bevonulás a Fatimai
Szűzanya szoborral
15.10 szentbeszéd a Fatima
üzenetéről
15.40 szentségimádás
16.00 rózsafüzér és szentségi
áldás
17.00 szentmise

* szentgyónási lehetőség

Búcsi katolikus templomban

8.00 szentmise
9.00 szentségkitétel
9.15 rózsafüzér
10.00 szentségi áldás

Légy te is Szűz Mária lovagja!

Szent Lajos már kifejtette, hogy a Szűz Máriának való megszentelést a gyakorlatba átültetni azt jelenti, hogy mindent Márián keresztül, Máriával és Máriában kell tennünk. A legutolsó tényezőt is hozzá kell tennünk: mindent meg kell tennünk Máriáért. Mit jelent az, hogy mindent megteszünk Máriáért? Azt jelenti, hogy megtaláljuk azt az eszményképet, amely teljesen megváltoztathatja az életünket, amely elszakíthat minket a középszerűségtől és a langyosságtól, és ehelyett a buzgalom által a legmagasabb és legmagasztosabb szentség felé vezető útra terel. Oly gyakran hiányzik életünkben egy olyan elem, amely egyesíti gondolkodásunkat és cselekedeteinket, egy olyan elem, amely képes egyesíteni értelmünket és intellektusunkat - lelkünk leglelkibb részét - érzéseinkkel és érzelmeinkkel, amelyek inkább a testünkhöz kötődnek. Ezt az egyesítő és központosító elemet nevezzük ideálnak. Egy igazi eszményért az emberek gyakran készek létük minden percét feláldozni, életük legjobb éveit is feláldozni, minden energiájukat elpazarolni, sőt akár vérüket és életüket is odaadni. Gondoljunk csak a sportolókra, akiknek fiatal koruktól kezdve hősies életformát kell élniük, amely hosszú edzésekből, gyakran költséges kiadásokból, nehéz lemondásokból és rengeteg életfegyelemből áll. Gondoljunk a zenészekre és arra az időre, amit a zenének szentelnek, örökké és folyamatosan fejlődve hangszerükkel. Ugyanez vonatkozik a mi szentséges életünkre is. Szükségünk van egy eszményre, hogy legyőzzük lustaságunkat, középszerűségünket és nehézségeinket: az eszmény lehet maga a szentség, vagy a keresztény hősiesség és a lélek tökéletességének eszménye, de gyakran ezek az eszmények túl gyengék és túl elvontak. Szükség van egy konkrétabb eszményre, és ez az eszmény a Szeplőtelen Szűz. A Szeplőtelen Szűz eszményként jelenik meg előttünk, de valójában ő egy személy... szerethetjük őt mint eszményt, és ragaszkodhatunk hozzá, és ő mint személy viszonzja szeretetünket és figyelmünket, így még ez az eszmény is emberibbé és vonzóbbá válik, hatékonyabban vonz bennünket és újra egyesíti képességeinket, hogy Isten felé tolja őket.